

Млади пишу поезију – Нина Петровић

МИСЛИ О АНТАРТИКУ

Магловита трава обасипа уснулу земљу.
Полуобрисане планине назиру се у даљини.
На облачасту воду месец нежно пружа руку,
док беле мрље спавају у потпуној тишини.

У провидним кристалима огледају се старе стене.
Са уфлексаног неба се слива љубичаста течност.
Она полива заљубљено вече које полако вене,
док хладноћа несталих облака удара у пригушену
светлост.

НЕ ВОЛИМ РЕЧИ

Толики ћуте, јер знају да речима све могу рећи,
ал' ништа објаснити.
Фале им опипљивост, боје, осећања.
Док не постану живе, неће ми нимало значити,
реалнији је свет који се сања.

Не волим речи, тако су областе, а грубе.
Не знају ништа, у цаба се труде.
Укалупљене су, зато увек губе.

Превише ограничене, а рекламирају слободу.
Сликама их победиш, а да не трепнеш. У ходу.

Не објашњавају ни живот, ни дешавања, ни људе.
Залутају и не јављају се када стварност позове.
Компликованост додатно слуде,
а друштво се тера да их стално слави.

Не волим речи, тако су областе, а грубе.
Не знају ништа, у цаба се труде.
Укалупљене су, зато увек губе.

Превише ограничене, а рекламирају слободу.
Сликама их победиш, а да не трепнеш. У ходу.

Толики ћуте, јер знају да речима све могу рећи, ал'
ништа објаснити.
Фале им опиљивост, боје, осећања.
Док не постану живе, неће ми ни мало значити,
реалнији је свет који се сања.

Не волим речи, тако су областе, а грубе.
Не знају ништа, зато увек губе.

ПЛАТНО

Шта ако је живот платно, а ми четкице?
Шта ако ми повлачимо потезе од којих зависи
како ће слика испасти?
Шта ако ми креирамо ту уметност коју зовемо животом,
па на крају гледамо како смо се снашли?

Минути су љубичасти, плави, црни..
То су боје које бирамо.
Линију по линију градимо нешто,
више се не види да ли је потез последњи или први.
Свака црта мења коначну слику.
Стално се додаје, никада се ништа не брише.
Све је део уметности.

Четкица се некад пресавије,
Некада се исправи, некад испрља.
Мења се исто као и слика.
Уметност пружа безброј прилика.

Шта ако је живот платно, а ми четкице?
Шта ако ми повлачимо потезе од којих
зависи како ће слика испасти?
Шта ако ми креирамо ту уметност коју зовемо животом,
па на крају гледамо како смо се снашли?

Нина Петровић, рођена 2005. године.